

สรุปผลการวิจัยและเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องแผนการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพของนักเรียน ม.ศ. 5 ในเขตกรุงเทพมหานคร 4 โรงเรียนคือ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โรงเรียนเทพศิรินทร์ โรงเรียนอานวยศิลป์ และโรงเรียนสันติราษฎร์บำรุง โดยมุ่งความสนใจที่ว่า

1. น่าจะมีความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนกับแผนการศึกษาต่อของนักเรียน
2. น่าจะมีความสัมพันธ์ระหว่างฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดากับแผนการศึกษาต่อของนักเรียน
3. น่าจะมีความสัมพันธ์ระหว่างฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดากับแผนการประกอบอาชีพของนักเรียน

ผลปรากฏว่า

1. มีความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียน กับแผนการศึกษาต่อของนักเรียน กล่าวคือ นักเรียนที่มีผลการเรียนแตกต่างกันมีแผนการศึกษาต่อแตกต่างกันในทุกเรื่อง

1.1 การเลือกวิชาเรียน แผนกวิทย์พบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดีส่วนใหญ่ (65.9 %) จะเลือกเรียนวิชาแพทย์ ขณะที่นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางและโดยเฉพาะต่ำ จะเลือกเรียนวิชานี้น้อยกว่า ทั้งนี้ ก็คงจะเป็นเพราะวิชานี้เรียนยาก

แผนกศิลป์ นักเรียนที่มีผลการเรียนดีส่วนใหญ่ (50 %) จะเลือกเรียนวิชานิติศาสตร์ ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางและต่ำจะเลือกเรียนวิชารัฐศาสตร์ และอักษรศาสตร์มาก

1.2 การไปปรึกษาหารือกับบุคคลต่าง ๆ ในการเลือกวิชา พบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกันทั้ง 2 แผนก ส่วนใหญ่จะไปปรึกษาหารือกับบิดามารดามาก แต่นักเรียนที่มีผลการเรียนดี ทำเช่นนี้มีจำนวนมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และโดยเฉพาะต่ำ ที่ไปปรึกษาหารือกับครูอาจารย์และเพื่อนสนิทมากกว่า

1.3 ความรู้ในการเลือกวิชา พบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดีทั้ง 2 แขนง โดยทั่วไปมีความรู้ในการเลือกวิชาดีกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และต่ำ ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะนักเรียนที่มีผลการเรียนดีปกติมีการเตรียมตัวดีเสมอจนเสมอปลาย

1.4 โอกาสเข้าศึกษาในวิชาที่เลือก พบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดีทั้ง 2 แขนงโดยทั่วไปมีความมั่นใจที่จะเข้าศึกษาในวิชาที่เลือกมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และโดยเฉพาะต่ำ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีผลการเรียนดี มีความรู้และมีความขยันสม่ำเสมอ

1.5 มหาวิทยาลัยที่เลือกอันดับ 1 แขนงวิทย์พบว่ามีนักเรียนที่มีผลการเรียนดีส่วนใหญ่ (90.9 %) เลือกจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขณะที่นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และต่ำ เลือกสถาบันเดียวกันนี้ มีจำนวนน้อยกว่า (57.4 % และ 50 %) แขนงศิลป์พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนดีส่วนใหญ่ (71.4 %) เลือกมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ขณะที่นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ เลือกสถาบันเดียวกันนี้มีจำนวนน้อยกว่า (58.3 %)

1.6 วิธีเตรียมตัวดูหนังสือ พบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดีทั้ง 2 แขนงคิดจะดูหนังสือด้วยตนเองมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และต่ำ อันนี้อาจจะเป็นเพราะนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางและต่ำ ไม่ค่อยจะมีความมั่นใจในตัวเอง

1.7 แผนการขั้นต่อไปถ้าสอบไม่ได้ในปี พบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดีส่วนใหญ่ (43.1 %) คิดจะทำงานไปดูหนังสือเตรียมตัวสอบใหม่ ถ้าสอบเข้าไม่ได้ ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ คิดเช่นนั้นน้อยกว่า (32.1 %) เพราะนักเรียนกลุ่มนี้อีกส่วนหนึ่ง (21.4 %) คิดจะเรียนต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหงจนจบ อันนี้คงเป็นเพราะว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำไม่แน่ใจตนเองว่าเมื่อไปสอบใหม่จะสอบได้หรือเปล่า จึงคิดจะหาที่เรียนไว้ก่อน

2. มีความสัมพันธ์ระหว่างฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดา กับแผนการศึกษาต่อของนักเรียน กล่าวคือ นักเรียนที่มีบิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกัน มีแผนการศึกษาต่อที่แตกต่างกัน

ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา

- ก. มีความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของบิดามารดากับแผนการศึกษาต่อของนักเรียน
 ข. มีความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดากับแผนการศึกษาต่อของนักเรียน

ก. มีความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของบิดามารดากับแผนการศึกษาต่อของนักเรียน กล่าวคือ นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ต่างกัน มีแผนการศึกษาต่อต่างกันแม้จะไม่ทุกเรื่อง

ก.1 การเลือกวิชาเรียน แผนกวิทย์ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันระหว่างนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ต่างกันในการเลือกวิชาสำคัญ ๆ คือ วิชาแพทย์ และวิชาวิศวกรรม แต่แผนกศิลป์ พบว่ามีความแตกต่างกันกล่าวคือนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูงจะเลือกวิชานิติศาสตร์ มีจำนวนมากกว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้อานกลางและต่ำ ที่นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มหลังนี้เลือกวิชารัฐศาสตร์ และอักษรศาสตร์มากกว่า

ก.2 การปรึกษาหารือกับบิดามารดาในการเลือกวิชา พบว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูง ทั้ง 2 แผนก ส่วนใหญ่จะปรึกษาหารือกับบิดามารดา และญาติพี่น้องมาก ส่วนนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้อานกลางและต่ำส่วนใหญจะไปปรึกษาหารือกับครูอาจารย์ เพื่อนสนิท และเพื่อนรุ่นพี่มาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูง บิดามารดาได้รับการเคารพจากบุตรมาก ประกอบกับการศึกษาของบิดามารดาคงจะดีด้วย ซึ่งทำให้ให้นักเรียนที่เป็นบุตร เลื่อมใสว่าจะได้รับคำแนะนำจากบิดาได้มาก จึงมาปรึกษาหารือมีจำนวนมาก ซึ่งกรณีของนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้อานกลางและต่ำ ไม่อยู่ในฐานะที่จะทำได้เพราะการท่ามาหาคนที่รักตัว

ก.3 การสนับสนุนทางการเงินของครอบครัว พบเหมือนกันทั้ง 2 แผนก คือนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูง ส่วนใหญ่คิดว่าครอบครัวจะสนับสนุนการเงินมีแนวโน้มมาทางมาก ส่วนนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้อานกลางและต่ำคิดว่าครอบครัวจะสนับสนุนได้พอสมควร ซึ่งความแตกต่างที่เกิดขึ้นคงเป็นไปตามข้อเท็จจริงที่นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูง ครอบครัวยอมสนับสนุนได้เงินมากเพราะรายได้มีมาก

ก.4 แหล่งการเงินอื่น ๆ พบเหมือนกันทั้ง 2 แผนกคือ นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูง ส่วนใหญ่จะใช้วิธีขอความช่วยเหลือ เช่น แผนกวิทย์ ขอทุน แผนกศิลป์ ขอทั้งญาติ

พี่น้องและขอทั้งทุนมาก ขณะนี้นักเรียนที่บิดามารคามีรายได้ปานกลางและต่ำจะใช้วิธีทำงานเพื่อช่วยตัวเองมากกว่า อันนี้อาจจะเป็นเพราะนักเรียนที่บิดามารคามีรายได้สูงไม่นิยมให้บุตรทำงาน ส่วนใหญ่จะหัดให้เป็นฝ่ายใช้เงินมากกว่า เพราะฉะนั้นนักเรียนกลุ่มนี้จึงคุ้นเคยกับการขอ ตรงกันข้ามกับนักเรียนที่บิดามารคามีรายได้ปานกลางและต่ำ ที่คุ้นเคยกับการทำงานช่วยบิดามารดาหาเงินอยู่แล้ว

ข. มีความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดากับแผนการศึกษาต่อของนักเรียน กล่าวคือนักเรียนที่บิดามีอาชีพต่างกันมีแผนการศึกษาต่อต่างกัน

ข.1 การเลือกวิชาเรียน แผนกวิทย์ พบว่านักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นค้า และข้าราชการส่วนใหญ่ (57.8 % และ 52.4 %) จะเลือกอาชีพแพทย์มากกว่านักเรียนที่บิดามีอาชีพอื่น อันนี้คงจะเป็นเพราะนักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นพ่อค้าและข้าราชการ นักเรียนคงจะได้รับการกระตุ้นจากบิดามารดาด้วย เพราะอย่างอาชีพพ่อค้าปกติก็ประกอบอาชีพที่ส่วนใหญ่มุ่งคำนึงถึงรายได้ ความมั่นคงของอาชีพ ฉะนั้นเมื่อเห็นว่าอาชีพแพทย์จบแล้วสามารถทำให้เกิดความมั่นคง บิดาของนักเรียนก็คงจะกระตุ้นให้นักเรียนเลือกวิชานี้ด้วย ส่วนอาชีพข้าราชการก็คงจะเห็นว่าอาชีพอื่นนอกจากจะมีรายได้ดี ดังกล่าวแล้วยังมีเกียรติมีคนยกย่องอีก

แผนกศิลป์ พบว่าระหว่างนักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นข้าราชการ พ่อค้า และลูกจ้างเอกชนเลือกวิชานิติศาสตร์ ไม่แตกต่างกันมากนัก แต่วิศวกรรมศาสตร์ พบว่าแตกต่างกันกล่าวคือ นักเรียนที่บิดามีอาชีพทำงานอิสระและเป็นข้าราชการ จะเลือกวิชานี้มีจำนวนมากกว่านักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นพ่อค้า และเป็นลูกจ้างเอกชน

ข.2 บุคคลที่นักเรียนปรึกษาหารือ แผนกวิทย์พบว่านักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นข้าราชการส่วนมากจะมาปรึกษาหารือกับบิดามารดาและครูอาจารย์ในการเลือกวิชา ส่วนนักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นลูกจ้างเอกชน ทำงานอิสระ และเป็นพ่อค้าจะไปปรึกษาหารือกับญาติและเพื่อนสนิทมาก

แผนกศิลป์ พบว่านักเรียนที่บิดามีอาชีพทำงานอิสระและเป็นข้าราชการส่วนใหญ่ปรึกษาหารือกับบิดามารดาในการเลือกวิชา ส่วนนักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นพ่อค้าไปปรึกษาหารือกับครูอาจารย์ และเพื่อนสนิทมาก

ซึ่งความแตกต่างทั้งของแผนกวิทย์และศิลป์ กรณีของนักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นข้าราชการ ก็เป็นพ่อค้ามีข้อที่นำสังเกตคือ การที่นักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นข้าราชการ ปรึกษารื้ออกับบิดามารดา มากกว่านักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นพ่อค้า ที่ไปหาครูอาจารย์กับเพื่อนมากกว่า อันนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นพ่อค้าบิดาของนักเรียนมีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ นักเรียนจึงไปพึ่งคนอื่นมาก ซึ่งผิดกับนักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นข้าราชการที่บิดามีการศึกษาดีกว่า

ข.3 การสนับสนุนทางการเงินของครอบครัว พบเหมือนกันทั้ง 2 แผนก คือนักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นพ่อค้าและทำงานอิสระส่วนใหญ่คิดว่าครอบครัวจะสนับสนุนทางการเงินได้พอสมควรหรือปานกลาง แต่นักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นข้าราชการคิดว่าครอบครัวจะสนับสนุนทางการเงินมีแนวโน้มมาทางมาก

ข.4 แหล่งการเงินอื่น ๆ พบเหมือนกันทั้ง 2 แผนกคือ นักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นข้าราชการและลูกจ้างเอกชนส่วนใหญ่คิดทำงานเพื่อช่วยตัวเองน้อย แต่จะใช้วิธีขอความช่วยเหลือมากกว่า เช่น แผนกวิทย์ขอทุน แผนกศิลป์ขอทั้งทุนขอทั้งญาติพี่น้อง ส่วนนักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นพ่อค้า คิดจะใช้วิธีทำงานเพื่อช่วยตัวเองมากกว่า ที่เป็นเช่นนี้คงเป็นเพราะนักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นข้าราชการ ไม่คุ้นเคยกับการทำงานเหมือนกับนักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นพ่อค้า

ฐานะทางสังคมของบิดามารดา

การศึกษาของบิดา

ก. มีความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาของบิดากับแผนการศึกษาต่อของนักเรียน กล่าวคือ นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่างกัน มีแผนการศึกษาต่อแตกต่างกัน แม้จะไม่ทุกเรื่อง

ก.1 ในการเลือกวิชาเรียน แผนกวิทย์ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันระหว่างนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่างกันในการเลือกวิชาแพทย์ แต่วิชาวิศวกรรมศาสตร์แตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ จะเลือกวิชานี้มีจำนวนมากกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษาดี

แผนกศิลป์ ระหว่างนักเรียนที่บิดามีการศึกษาคือ กับทำไมแตกต่างกันในการเลือก
เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ วิชารัฐศาสตร์ และอักษรศาสตร์ ก็เช่นเดียวกัน
(ข้อสังเกตก็คือการศึกษาของบิดาคือไม่คอยจะมีอิทธิพลต่อการเลือกวิชาเรียนของ
นักเรียน)

ก.2 บุคคลที่นักเรียนไปปรึกษาหารือในการเลือกวิชา แผนกวิทย์พบว่านักเรียนที่
บิดามีการศึกษาคือ ส่วนใหญ่ไปปรึกษาหารือกับบิดามารดาและครูอาจารย์ ส่วนนักเรียนที่บิดา
มีการศึกษาปานกลางจะไปปรึกษาหารือกับญาติพี่น้องและเพื่อนสนิทมาก

แผนกศิลป์ พบว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษาคือส่วนใหญ่ปรึกษาหารือกับบิดามารดาและ
ญาติพี่น้องมาก ส่วนนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่อ ปรึกษาหารือกับครูอาจารย์และเพื่อนสนิท
มาก

ก.3 การสนับสนุนทางการเงินของครอบครัว พบคล้าย ๆ กันทั้ง 2 แผนก คือ
นักเรียนที่บิดามีการศึกษาปานกลางและต่ำ ส่วนใหญ่คิดว่าครอบครัวจะสนับสนุนทางการเงิน
ในระดับพอสมควรหรือปานกลาง ส่วนนักเรียนที่บิดามีการศึกษาคือ คิดว่าครอบครัวจะสนับสนุน
การเงินได้ มีแนวโน้มมากกว่ามาก คือเฉพาะแผนกศิลป์ ทั้งนี้ คงจะเป็นเพราะนักเรียนที่
บิดามีการศึกษาคือ บิดามีโอกาสได้รับรายได้ตอบแทนมากกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษาปาน-
กลางและต่ำ เพราะความรู้ดีกว่า ไม่ว่างจะไปทำงานราชการหรือเอกชน

ก.4 แหล่งการเงินอื่น ๆ พบเหมือนกันทั้ง 2 แผนก คือนักเรียนที่บิดามีการศึกษาคือ
ส่วนใหญ่จะใช้วิธีทำงานเพื่อช่วยตัวเองน้อย แต่จะใช้วิธีขอความช่วยเหลือ เช่นแผนกวิทย์
ขอทุนมาก แผนกศิลป์ขอทั้งทุนขอทั้งญาติพี่น้อง ส่วนนักเรียนที่บิดามีการศึกษาปานกลางและต่ำ
คิดจะใช้วิธีทำงานเองมากกว่า อันนี้คงเป็นเพราะนักเรียนที่บิดามีการศึกษาคือ บิดามารดา
ไม่คอยให้บุตรทำงานเหมือนนักเรียนที่บิดามีการศึกษาปานกลางและต่ำ

3. มีความสัมพันธ์ระหว่างฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดากับแผนการ
ประกอบอาชีพของนักเรียน

ฐานะทางเศรษฐกิจกับแผนการประกอบอาชีพ

- ก. มีความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของบิดามารดากับแผนการประกอบอาชีพ
- ข. มีความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดากับแผนการประกอบอาชีพ

ก. มีความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของบิดามารดากับแผนการประกอบอาชีพ คือนักเรียนที่
บิดามารดามีรายได้ต่างก็มีแผนการประกอบอาชีพต่างกัน

ก.1 การเลือกอาชีพ แผนกวิทย์พบว่านักเรียนที่บิดามีรายได้ปานกลางและต่ำจะ
เลือกอาชีพแพทย์มากกว่านักเรียนที่บิดามีรายได้สูง แต่อาชีพวิศวกรพบว่า นักเรียนที่บิดามี
รายได้สูง ปานกลาง และต่ำเลือกอาชีพที่มีจำนวนเท่า ๆ กัน

แผนกศิลป์ พบว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ปานกลางและต่ำ ส่วนใหญ่จะเลือก
อาชีพข้าราชการปกครอง แต่นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูงส่วนใหญ่จะเลือกอาชีพพ่อค้า
นักธุรกิจ ความแตกต่างนี้น่าจะเนื่องมาจากนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูง อาจเห็นว่า
อาชีพพ่อค้า นักธุรกิจ มีรายได้ดีกว่า อดำเนินการดี ๆ

ก.2 เหตุผลที่ใช้ในการเลือกอาชีพ พบว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่
บิดามารดามีรายได้ต่างกัน ในเหตุผลที่เลือกอาชีพเพราะมีประโยชน์ต่อประเทศชาติ แต่ใน
เหตุผลอื่น ๆ พบว่ามีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะเหตุผลที่เลือกอาชีพเพราะมีรายได้ดีสม่ำเสมอ
มั่นคงและมีเกียรติ มีคนยกย่อง พบว่ามีความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่บิดามารดามี
รายได้ต่างกันที่น่าสนใจมากคือ นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูงจะเลือก เพราะเหตุผล
ดังกล่าวมีจำนวนมากกว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ปานกลางและต่ำ อันนี้แสดงให้เห็น
ว่ารายได้ของบิดามารดามีอิทธิพลต่อเหตุผลในการเลือกอาชีพของนักเรียน

ข. มีความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดากับแผนประกอบอาชีพของนักเรียน คือนักเรียนที่บิดา
มีอาชีพต่างกันมีแผนในการประกอบอาชีพต่างกัน

ข.1 การเลือกอาชีพ แผนกวิทย์ นักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นลูกจ้างเอกชน และพ่อค้า
ส่วนใหญ่เลือกจะเป็นแพทย์ ขณะนี้นักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นข้าราชการเลือกอาชีพนี้น้อยกว่า
กรณีของนักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นพ่อค้า นักเรียนอาจจะได้รับอิทธิพลจากอาชีพที่บิดาประกอบ
อยู่ก็ได้ เพราะที่กล่าวมาปรากฏอยู่เสมอว่าผู้ปกครองนักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นพ่อค้ามัก
ปรารถนาให้บุตรของตนเลือกอาชีพนี้ เพราะเห็นว่ารวยได้ดี ส่วนแผนกศิลป์พบว่านักเรียนที่
บิดามีอาชีพทำงานอิสระ และเป็นข้าราชการจะเลือกอาชีพข้าราชการปกครอง มีจำนวนมาก
กว่านักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นลูกจ้างเอกชนและเป็นพ่อค้า

ข.2 เหตุผลในการเลือกอาชีพ พบว่านักเรียนที่บิดามีอาชีพต่างกันส่วนใหญ่ให้เหตุผลในการเลือกอาชีพ เพราะเห็นว่ามียุทธศาสตร์ต่อประเทศชาติ แต่นักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นลูกจ้างเอกชน ให้เหตุผลอื่น มีจำนวนมากกว่านักเรียนที่บิดามีอาชีพอื่น ส่วนในเหตุผลอื่น ๆ พบว่ามีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะเหตุผลที่เลือกอาชีพเพราะรายได้ดีสม่ำเสมอมั่นคง และมีเกียรติ มีคนยกย่อง ที่พบว่านักเรียนที่บิดามีอาชีพพ่อค้า คำนึงถึงเรื่องรายได้มาก ส่วนนักเรียนที่บิดามีอาชีพราชการ คำนึงถึงเรื่องเกียรติมาก ซึ่งอันนี้แสดงให้เห็นว่าอาชีพของบิดามีอิทธิพลต่อการให้เหตุผลในการเลือกอาชีพของนักเรียน

ฐานะทางสังคมของบิดามารดา

ก. มีความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาศึกษาของบิดากับแผนประกอบอาชีพของนักเรียน กล่าวคือนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่างก็มีแผนการประกอบอาชีพที่ต่างกัน

ก.1 การเลือกอาชีพ แผนกวิทย์ นักเรียนที่บิดามีการศึกษาค่อนข้างสูงเลือกอาชีพแพทย์ มีจำนวนมากกว่านักเรียนซึ่งบิดามีการศึกษานานกลาง แต่กับต่ำไม่แตกต่างกัน แผนกศิลป์ พบว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่างกันในการเลือกอาชีพราชการปกครอง แต่อาชีพราชการตุลาการพบว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษาคดี เลือกอาชีพมีจำนวนมากกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาแผนการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพของนักเรียนนี้เป็นเพียงการศึกษานักเรียนจากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น หากได้มีการศึกษาในต่างจังหวัดเพื่อเปรียบเทียบดู อาจช่วยให้เห็นความแตกต่างมากไปกว่านี้ ซึ่งจะช่วยให้การศึกษาในเรื่องนี้สมบูรณ์ขึ้นและสำหรับใช้เป็นแนวทางในการศึกษาเรื่องอื่น ๆ ต่อไป